

NOMBRE I NÚMERO

Els substantius *nombre* i *número* pertanyen al mateix camp semàntic i tenen significats molt semblants; per tant, es poden confondre en la pràctica. Tanmateix, en un estil acurat convé distingir-los per precisió terminològica.

En general, el terme *nombre* es refereix a una quantitat no determinada («un gran nombre», «un nombre suficient»). En deriven els adjectius *innombrable* i *nombrós*.

✘ La final de la lliga va congregar un bon número de seguidors dels dos equips.

✔ La final de la lliga va congregar un bon nombre de seguidors dels dos equips.

Com a concepte matemàtic, *nombre* expressa una quantitat concreta o una sèrie de quantitats relacionades («el nombre pi», «nombres decimals», «nombres enters», «nombres racionals»); també s'usa en altres ciències amb un significat anàleg («nombre atòmic», «nombre quàntic»).

Finalment, el *nombre* és la categoria gramatical mitjançant la qual en moltes llengües es quantifica el referent en el sentit de si és únic (singular), múltiple (plural), doble (dual), etc.

Pel que fa al terme *número*, s'aplica al nombre que correspon a un referent dins una sèrie homogènia («el número u de la promoció», «la fila número 25», «l'últim número de la revista», «un número de loteria», «un número de telèfon»). D'aquest terme deriven *enumerar*, *numeració*, *numerador*, *numeral* i *numerari*.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Serveis d'Assessorament Lingüístic

Relacionades amb aquesta accepció, hi ha les expressions «fer números», «estar/quedar-se en números vermells» i «no sortir els números», relacionades amb la comptabilitat i les finances però usades també per a moltes situacions quotidianes.

El terme *número* serveix per a designar cadascuna de les actuacions en què es divideix un espectacle de circ o de varietats.